

VRG ALUMNI

M A G A Z I N E

Afgiftekantoor: Brussel X
P708417

oktober - november -
december 2010

Fons Leroy wint VRG-Alumniprijs 2011

Fons Leroy

De Raad van Bestuur van VRG-Alumni besloot tijdens haar bijeenkomst van 5 oktober om de VRG-Alumniprijs 2011 toe te kennen aan de heer Fons Leroy (promotie 1977), gedelegeerd bestuurder van de VDAB. De VRG-Alumniprijs wordt jaarlijks toegekend aan een alumnus die zich maatschappelijk bijzonder onderscheiden heeft. Fons Leroy verdient deze onderscheiding voor de wijze waarop hij het arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen actief leidt, werkzoekenden mee talenten aanreikt en begeleidt naar een nieuwe job. Met zijn stijl van openheid, respect en gelijkheid streeft hij naar een meer diversiteitsgericht arbeidsmarktbeleid. In 2009 werd Fons Leroy reeds uitgeroepen tot Overheidsmanager van het jaar. De prijs zal plechtig worden uitgereikt tijdens de Academische Zitting ter gelegenheid van de 18de VRG-Alumnidag te Leuven op 18 maart 2011.

www.vrgalumni.be

Inhoud

Editoriaal
2

Alumni-nieuws
3

Valknieuws
4

Interview met Hans van Houtte
5

**Zomerstages:
Collegium Falconis
zond in de vakantie
haar zonen en dochters
uit!**
7

**Reünie Promotie
1957 K.U.Leuven – UCL**
9

**Alumni in de kijker
Marc Taeymans**
10

Reünie Promotie 1970
14

Verloren Schapen
16

VRG-Alumni is verheugd om u opnieuw een goed gevuld nummer van het VRG-Alumni magazine te kunnen aanbieden.

Een kort overzicht van wat u in dit eindejaarsnummer allemaal kan terugvinden:

Eén van onze klassiekers blijft de rubriek “Alumni in de Kijker”. VRG-Alumni sprak uitgebreid met de Heer Marc Taeymans, directeur van de juridische dienst bij BNP Paribas-Fortis, erkend bemiddelaar en rechter in handelszaken in de rechtbank van koophandel te Antwerpen. Hij vertelt openhartig over zijn verschillende levens als advocaat, bedrijfsjurist, kabinetsmedewerker en tenslotte over zijn carrière binnen BNP Paribas-Fortis.

Daarnaast ondervroeg uw redactie Glenn Jorissen en Michiel Pouillon, twee studenten aan de rechtsfaculteit van de K.U.Leuven die deze zomer één of meerdere stages doorliepen bij advocatenkantoren en bedrijven. De zomerstages mogen een groot succes genoemd worden. VRG-Alumni was dan ook meer dan benieuwd naar het verloop van een dergelijke stage en naar de motivatie die de studenten drijft.

Tevens blikken we vooruit naar de volgende VRG-Alumnidag die gepland staat op 18 maart 2011 – iets later dan normaal omwille van de erg late krokusvakantie. Deze jaarlijkse happening blijft niet alleen de ideale gelegenheid om de recentste ontwikkelingen in het recht mee te pikken (met keuze uit een twintigtal voordrachten). Het is bovenal een dag om studiegenoten en professoren terug te zien en samen bij te praten tijdens de receptie of het buffet na de academische zitting of, wat later op de avond, in het grondig vernieuwde Huis der Rechten. U mag dus zeker niet ontbreken. Voor sprokkelaars van “juridische punten” in het kader van de permanente vorming voor advocaten blijft het bovendien mooi meegenomen dat VRG-Alumni naar inmiddels goede gewoonte de laagste prijs per punt op de markt biedt.

Ter gelegenheid van de VRG-Alumnidag zal tevens de VRG-Alumniprijs 2011 worden uitgereikt. Laureaat is de heer Fons Leroy (promotie 1977). Hij verdient deze onderscheiding voor de wijze waarop hij het arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen actief leidt, werkzoekenden mee talenten aanreikt en begeleidt naar een nieuwe job. Met zijn stijl van openheid, respect en gelijkheid streeft hij naar een meer diversiteitsgericht arbeidsmarktbeleid.

Tenslotte mogen ook de berichten vanwege de Faculteit niet ontbreken in dit nummer.

Meer informatie over al onze activiteiten vindt u op www.vrgalumni.be. Sinds enige weken publiceren we onze korte nieuwsberichten trouwens ook via diverse sociale netwerksites: voortaan kunt u VRG-Alumni volgen via RSS, LinkedIn, Twitter en Facebook. Onze website wijst u de weg naar deze nieuwe bronnen.

VRG-Alumni wenst u – behalve een Zalige Kerst en een fijn eindejaar – veel leesplezier toe in deze ietwat koudere en donkerdere tijden.

John-John Ackaert
Hoofdredacteur VRG-Alumnimagazine

VRG-Alumni

Bestuur Roger Blanpain, Robbie Tas, Dimitri Droshout en John-John Ackaert

Werkende leden Wim Bollen, Steven Boeynaems, Sofie Caeyers, Christoph Castelein, Omer Coenen, Paul Cooreman, Tom De Coster, Frédéric De Grave, Anne De Hondt, Mark De Zutter, Frank Fleerackers, Naomi Glibert, Michel Looyens, Jochem Martens, Stefanie Martens, Bernard Tilleman, Karel Van de Velde, Christel Vanhaecke, Frans Van Ham, Johan Vannerom, Paul Van Orshoven, Barbara Van Speybroeck, Iris Van Tilborgh, Bart Verbelen.

Ereleden academiejaar 2010-2011

Eva Braekelmans (promotie 1986) • Paul Heymans (promotie 1975) • Rita Schroeven (promotie 1986) • Egied Verbeeck (promotie 1998)

Redactieleden John-John Ackaert (hoofdredacteur), Roger Blanpain, Steven Boeynaems, Dimitri Droshout, Naomi Glibert, Robbie Tas, Jacqueline Van Hal.

Bent u recent getrouwd, heeft u nageslacht op de wereld gezet, bent u onderscheiden en wilt u dit graag meedelen aan de juristengemeenschap... laat het ons weten, wij zorgen er dan voor dat het in deze kolommen op 15.000 exemplaren gedrukt wordt.

Geboortes, huwelijken, overlijdens, enz. van alumni kunt u meedelen op het volgend adres: VRG-Alumni, t.a.v. Jacqueline Van Hal, Tiensestraat 41 bus 3438, 3000 Leuven, tel. en fax 016/250 600, e-mail vrgalumni@law.kuleuven.be.

Indien u een reünie plant met uw promotiejaar, kondigt VRG-Alumni dit eveneens graag aan in dit magazine, onze website en de elektronische nieuwsbrief.

Geboortes

Casper (23 augustus 2010), broertje van Jonas en zontje van Sten en Sarah (promotie 2001) Loncke – Verhaeghe

Elise (29 augustus 2010), zusje van Leonor en dochtertje van Reinout en Nathalie (promotie 2002) Decock – Verherstraeten

Tristan (12 september 2010), zontje van Roeland (promotie 2003) en Debby (promotie 1999) Verbist – De Roover

Louise (1 oktober 2010), zusje van Victor en dochtertje van Stephan (promotie 1998) en Sarah (promotie 2000) Ghys – De Hovre

VRG-Alumni biedt haar oprechte deelneming aan, aan de families van volgende alumni:

- Gunter Goossens (promotie 2001) overleed op 22 mei 2010
- Ernest Van Cauter (promotie 1943) overleed op 30 april 2010
- Robert De Roeck (promotie 1950) overleed in maart 2010
- Pierre Lano (promotie 1970) overleed in december 2009
- Albert Debucquoy (promotie 1938) overleed op 25 mei 2009
- Patrick Boes (promotie 1987) overleed op 26 maart 2009
- Louis De Clerck (promotie 1939)
- Christian Lemaitre (promotie 1991)
- Piet Van Bogaert (promotie 1950)
- Herman Van Driessche (promotie 1968)
- Charles Vanheukelen (promotie 1975)
- Yves Vercauteren (promotie 1951)
- Maria Verwilghen (promotie 1989)

Reünies

Promotie 1971: zaterdag 21 mei 2011

VRG viert 125ste verjaardag

Het Vlaams Rechtgenootschap te Leuven (VRG Leuven) blaast dit jaar 125 kaarsjes uit. Om deze verjaardag te vieren organiseert het VRG-Praesidium 2010-2011 een knallende lustrumweek, en dit van 7 tot en met 10 maart 2011. Tijdens deze lustrumweek zal het lustrumteam van het VRG-Praesidium 2010-2011 een klein "VRG-museum" op poten zetten. Het lustrumteam doet daarom een warme oproep aan de alumni van het VRG om hun museum aan te vullen met met oude polo's, interessante weetjes, leuke foto's, etc. Het lustrumteam is bereikbaar via lustrum@vrg.be.

Het lustrumteam VRG 2010-2011

Ziehier het 'reilen en zeilen' van de faculteit rechtsgeleerdheid anno 2010:

Bevorderingen

- Geert VAN CALSTER, hoogleraar
- Frank VERBRUGGEN, hoogleraar
- Geertrui VAN OVERWALLE, deeltijds hoogleraar
- Evelyne TERRYIN, hoofddocent

Waste benoeming

- Luc DE BROE

Emeritaat

- Jean-Marie NELISSEN-GRADE

Verleningen

- Stefan BOGAERTS
- Axel CORDEWENER
- Gunter MAES

Toewijzing van onderwijstaken

EXTERNE VACATURES

- Stefaan PLEYSIER (voltijds docent 'tenure track'):
 - Jeugdcriminologie en jeugd(beschermings)recht (partim)
 - Juvenile justice and youth criminology
 - Criminologische praktijk "Jeugd en preventie" (partim)
 - Methodologie deel 2: onderzoeksdesign en data-verzamelmethode (partim; met werkcollege)
 - Methodologie deel 3: data-analyse en rapportage (partim; met werkcollege)
 - Methodology seminar: quantitative research methods
- Koen LEMMENS (deeltijds docent)

Rechten van de Mens (Hasselt)

Human Rights Masterseminarie Rechten van de Mens (partim)

Masterscriptie Rechten van de Mens (partim)

Benoît ALLEMEERSCH (voltijds docent)

Gerechtelijk recht (partim)

Gerechtelijk recht, basisopleidingsonderdeel (partim)

Werkcollege gerechtelijk privaatrecht (partim)

Gerechtelijk privaatrecht, seminarie (partim)

Gerechtelijk recht, masterseminarie (partim)

Europees burgerlijk procesrecht

Gerechtelijk recht (Hasselt)

ANDERE ONDERWIJSTAAKTOEWIJZINGEN

- Stephan PARMENTIER: Methodologie deel 1 met werkcollege: ontwikkeling van vraagstelling met inbegrip van bronnen (partim)
- Marieke WYCKAERT: Vennootschapsrecht
- Letizia PAOLI: Inleiding in de criminologie
- Geertrui VAN OVERWALLE: Principles of Law
- Frank HENDRICKX: Methods of Legal Research
- Peggy VALCKE: Interdisciplinary Study of Law
- Matthias STORME: Judicial Lawmaking (onderzoeksmaster)
- Julie DECONINCK: Comparative Law (onderzoeksmaster)
- Evelyne TERRYIN: Inleiding tot het Economisch recht (partim)
- Fred STEVENS: Recht (inleiding tot het recht voor historici)
- Vincent SAGAERT, Bernard TILLEMANN, Alain VERBEKE: Zaken- en contractenrecht (gezamenlijke bachelor in de rechten, Hasselt)

Op 2 juli 2010 werd professor Hans van Houtte benoemd als voorzitter van Iran-United States Claims Tribunal (hierna verkort IUSCT genoemd). Hij volgt de voormalige voorzitter, professor Skubiszewski, de vroegere Poolse Minister van Buitenlandse Zaken, na diens overlijden op.

Wij vroegen deze Leuvense professor om wat meer uitleg over dit internationaal tribunaal en de rol die hem als voorzitter toekomt. Vlak voordat zijn vlucht naar Washington vertrekt, vindt professor van Houtte toch nog even tijd om onze vragen te beantwoorden.

VRG-Alumni: *First things first: waarom is het IUSCT opgericht? Kan u de historiek van het tribunaal kort schetsen?*

Het IUSCT werd opgericht als een van de maatregelen om te geraken uit de politieke crisis tussen Iran en de Verenigde Staten, die ontstaan was in november 1979 na de verdrijving van de Shah en de bezetting van de Amerikaanse ambassade in Teheran en de gijzeling van 52 Amerikanen. In beide landen werden gelden in beslag genomen, bedrijven onteigend en handelscontracten verbroken. Om de Amerikaanse gijzelaars vrij te krijgen, stemden de Verenigde Staten er begin 1981 in de Verklaringen van Algiers in toe om de bevroren Iranese tegoeden (ong. 60 miljard dollar) te deponeren bij de Nationale Bank van Algerije en om een tribunaal, het Iran – United States Claims Tribunal, op te richten om het contentieux, dat in de voorbije maanden was gerezen, te beslechten.

Het Tribunaal zetelt sedert 1 april 1982 in Den Haag en is momenteel dus toe aan zijn 29ste werkingsjaar. Hierdoor is dit tribunaal ongetwijfeld de internationale ‘tijdelijke’ instelling die het langst dienst doet. Maar zoals men vaak zegt: “ce n’est que le provisoire qui dure”.

Het IUSCT heeft jurisdictie om te beslissen over (i) claims van ingezetenen van de Verenigde Staten tegen Iran of claims van Iranese ingezetenen tegen de Verenigde Staten (deze claims betreffen voornamelijk schulden, contracten, onteigeningen of andere maatregelen rakend aan eigendomsrechten), (ii) ‘tussen-staatse’ claims tussen beide landen, (iii) bepaalde claims tussen financiële instellingen van beide landen en (iv) de interpretatie en uitvoering van de Verklaringen van Algiers. Sinds de oprichting van het IUSCT behandelde dit tribunaal reeds 3800 claims van ingezetenen van één van de landen ten aanzien van het andere land en meer dan 90 claims tussen de regeringen van Iran en de Verenigde Staten.

VRG-Alumni: *Worden nog steeds dezelfde claims behandeld als in 1981?*

Het tribunaal is begonnen met het beslechten van geschillen van individuen en vooral van Iraanse of

Amerikaanse bedrijven, die geconfisqueerd waren, wiens contracten verbroken waren, enzovoort. Op dit moment dient het tribunaal zich uitsluitend nog te buigen over de claims tussen de regeringen van Iran en de VS. Deze claims betreffen bepaalde contractuele regelingen, bijvoorbeeld over de levering van militair materieel dat besteld werd maar niet geleverd, over licenties die ingetrokken zijn, over exportverboden opgelegd door één van de staten, Ongeveer de helft ervan is op dit ogenblik beslecht; er staat nog voor 32 miljard dollar aan claims open.

VRG-Alumni: *Uit hoeveel arbiters is het tribunaal samengesteld en hoe worden zij benoemd?*

Het IUSCT bestaat uit negen arbiters: drie benoemd door de regering van Iran, drie benoemd door de regering van de Verenigde Staten en drie neutrale arbiters (d.i. afkomstig uit andere landen). De arbiters benoemd door de Iranese respectievelijk Amerikaanse regering staan gezamenlijk in voor de benoeming van deze laatste drie arbiters.

De individuele claims (die vandaag dus allemaal afgehandeld zijn) werden behandeld door een kamer van drie arbiters. Het volledige tribunaal zetelt voor de geschillen tussen de twee regeringen, aangezien dergelijke state claims monetair heel belangrijk zijn en politiek zeer gevoelig liggen. Hierbij is het interessant te vermelden dat het IUSCT het arbitrage-reglement van de United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) volgt.

VRG-Alumni: *Welke functie dient de voorzitter van het tribunaal te vervullen?*

Zoals reeds gezegd, zetelt het IUSCT momenteel steeds in haar volledige samenstelling van negen arbiters. Mijn rol als voorzitter bestaat erin de agenda van de zittingen bepalen, de zittingen in goede banen te leiden, de teksten te schrijven. De voorzitter dient ook steeds trachten tot een consensus te komen tussen de verschillende arbiters, indien mogelijk en anders een stemming te verkrijgen. Hij dient te allen tijde een absolutie neutraliteit te waarborgen. Daarenboven is hij het laatste aanspreekpunt voor de organisatie van het tribunaal. Tenslotte is er ook nog de diplomatieke representatie.

Hans van Houtte

VRG-Alumni: Hoe voelde u zich toen u benoemd werd als voorzitter van dit internationaal arbitrage-college?

Ik heb zelf niet voor deze functie gesolliciteerd, maar werd aangezocht. In april heeft men mij gevraagd of ik op een 'long list' wilde staan om in aanmerking te worden genomen voor de functie van voorzitter. Ik heb zeker het gevoel dat men mijn doen en laten grondig heeft onderzocht. Mijn geschriften werden nagekeken en bij vele personen heeft men informatie ingewonnen. Niet veel later kreeg ik bericht dat ik, samen met nog twee anderen, op de 'short list' stond. Het voelt dan ook fantastisch dat ik uiteindelijk unaniem door de Iranese en Amerikaanse regering als voorzitter werd benoemd. Na mijn emeritaat in Leuven dacht ik het eerlijk gezegd wat rustiger aan te doen en wat meer te genieten van mijn vrije tijd, samen met mijn vrouw en de kinderen. Dit plan is uiteraard ten gevolge van mijn benoeming wat gewijzigd, maar ik probeer het toch allemaal in goede banen te leiden.

Als nieuwe voorzitter van het IUSCT vormen de verwezenlijkingen van het tribunaal voor mij een bron van inspiratie, maar tegelijkertijd zijn het ook

uitdagingen. De uitdaging bestaat erin om de kwaliteit van de uitspraken hoog te houden, maar bovenal de uitdaging om het hoofddoel van de oprichters van dit tribunaal hoog te houden: al de (resterende) claims op te lossen op basis van respect voor het recht en hierbij gaandeweg de relatie tussen deze landen te herstellen.

VRG-Alumni: Welke tip(s) kan u geven aan de alumni die een carrière in de internationale arbitrage ambiëren?

Toen ik student was, gekscheerde professor Van Hee: "ge moet nooit pastoor worden om paus te worden, dat is een heel slechte berekening". In feite is dat ook zo voor de sector van de internationale arbitrage en voor vele andere dingen. Als jurist heb echter steeds geprobeerd heel professioneel te zijn in wat ik deed – ook in de kleine dingen. Een proefschrift over arbitrage, enige talenkennis, de nationaliteit van een klein landje en een praktische aanpak hebben mij ongetwijfeld geholpen als arbiter. Men moet ook bereid zijn om klein te beginnen. En dan moet men maar zien wat er gebeurt. 'And all the rest is history' voor elkeen van ons.

Naomi Glibert

VRG-Alumni Jobdienst

In de **elektronische nieuwsbrief** van VRG-Alumni treft u maandelijks een omvangrijke lijst **vacatures** aan die voornamelijk gericht zijn tot juristen met enige ervaring. Om een vacature te laten publiceren, volstaat het contact op te nemen met het secretariaat. VRG-Alumni wijst alumni die specifiek op zoek zijn naar laatstejaarsstudenten of recent afgestudeerden tevens graag de weg naar de **Plaatsingsdienst van de Faculteit Rechtsgeleerdheid** of desgevallend naar de universiteitsbrede diensten die studenten wegwijs maken op de arbeidsmarkt. De Plaatsingsdienst begeleidt rechtenstudenten naar de jobmarkt, in het bijzonder door de organisatie van **zomerstages** voor studenten, door het inrichten van **campusinterviews** en door het verspreiden van specifiek op laatstejaars of net afgestudeerden gerichte vacatures. Aarzel niet om – desgevallend via de kanalen van VRG-Alumni – contact te leggen met de Plaatsingsdienst als u graag een zomerstagiair wil begeleiden of aan de campusinterviews wenst deel te nemen.

COLLEGIUM FALCONIS ZOND IN DE VAKANTIE HAAR ZONEN EN DOCHTERS UIT!

Juli 2010. Tropische temperaturen. Desondanks kruipen tal van studenten onmiddellijk na het laatste examen achter de PC om een zo goedkoop mogelijk ticket naar het buitenland op de kop te tikken. Dromend van verre witte stranden, bars onder de palmbomen en – voor de avonturiers – mogelijk zelfs een exotische vakantie liefde. Dit alles al dan niet gecombineerd met de nodige portie cultuur. Diegenen die hiervoor nog de nodige fondsen bijeen moeten harken, gaan naarstig op zoek naar de best betaalde vakantiejobs. Daarnaast is er evenwel een hele reeks studenten van onze faculteit die deze aanlokkelijke kelken desalniettemin ascetisch aan zich voorbij laten gaan en er vrijwillig voor kiezen om een zomerstage te lopen bij ondernemingen en dat zowaar pro deo! Voor diegenen die dit niet kunnen of willen geloven, geven we hierbij de cijfers: in 2010 liepen niet minder dan 230 studenten een zomerstage gedurende één of meerdere weken! Dit alles in om en bij de 200 verschillende ondernemingen!

Zowel ondernemingen als stagiairs zijn quasi unaniem positief en hebben het over een win-win situatie. Enkele ondernemingen evalueren de vakantiestagiairs zelfs als gemotiveerder en ambitieuzer dan het eigen personeel...

De zomerstages mogen dus terecht een groot succes genoemd worden. Wij waren benieuwd naar

het verloop van een dergelijke stage en trachten de motivatie van de stagiairs te doorgronden. Twee ervaringsdeskundigen uit het stageseizoen 2010, **Glenn Jorissen** en **Michiel Pouillon**, lichten hun ervaringen toe:

VRG-Alumni: Hoe ben je op het idee van een zomerstage gekomen?

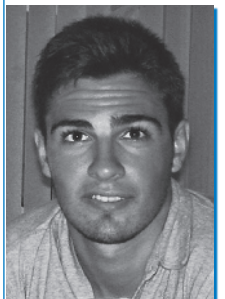
Glenn: Door andere studenten die al gunstige ervaringen hadden met deze formule van zomerstages ben ik op het idee gekomen om mijzelf kandidaat te stellen.

Michiel: De zomerstages worden zeer duidelijk gepromoot door de K.U.Leuven. In de eerste plaats kreeg ik er kennis van tijdens de les van prof. Van Orshoven. In de tweede plaats ontvingen wij zeer geregeld e-mails omtrent de zomerstages.

VRG-Alumni: Combineerde je de zomerstage nog met betaald vakantiewerk?

Glenn: Ik wel. Naast deze academische zomerstages werkte ik in het weekend in een chocoladefabriek en in de week voor en na de stage bij familie in een handelszaak. Dit alles om mijn erasmusstudie tijdens het aankomende academiejaar in Nice te spijzen.

Michiel: Ja. Tijdens het weekend verdien ik bij in een horecazaak.

Glenn

Michiel

VRG-Alumni: Hoe lang en waar heb je zomerstage gelopen?

Glenn: Een eerste zomerstage liep ik op een fiscaal advocatenkantoor gedurende drie weken en een tweede stage in een op KMO's gericht advocatenkantoor gedurende iets minder dan twee weken. De tweede stage was korter, vermits ik dringend op Erasmus diende te vertrekken. In totaal was ik dus bijna vijf weken aan de slag.

Michiel: Mijn totale zomerstage gedurende de zomer van 2010 beliep twee weken op een advocatenkantoor.

VRG-Alumni: Wat was de belangrijkste drijfveer om deze zomerstages aan te vatten?

Glenn: De hoofdbedoeling was praktijkervaring opdoen. Vandaar dat ik ook nog voor die tweede stage op een advocatenkantoor heb gekozen. Die doorliep ik bewust buiten het gerechtelijk verloop, zodat ik op die manier actiever rechtszaken en pleidooien kon opvolgen. Daarnaast zat ik nog met twijfel over mijn latere beroepskeuzes, alsmede omtrent de voorkeurmateries die verder tijdens mijn studies wil bestuderen.

Michiel: Voor mij was het eveneens de bedoeling om praktijkervaring op te doen. Ik verheer niet dat het volgens de geruchten ook zeer belangrijk is dat op een CV de nodige zomerstages prijken. Tenslotte had ook ik nog de nodige twijfel over mijn latere beroepskeuze. Ik koos daarom specifiek voor een stage in de advocatuur om te weten te komen of ik dit als latere beroepskeuze al dan niet kon uitsluiten, zoals ik eerst gepland had. Alleszins zou ik naderhand nog een stage willen doorlopen in een consultancybedrijf, omdat consultancy mijn initiële beroepskeuze is. Na die tweede stage zal ik dan kunnen vergelijken met mijn ervaringen in de advocatuur.

VRG-Alumni: Was deze stage bezoldigd?

Glenn: De stage was van in het begin duidelijk aangekondigd als niet bezoldigd. De universiteit heeft hier specifiek voor gekozen om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de stages "opleidingen" zijn en geen vermomde administratieve vakantiejobs. Ik heb op beide advocatenkantoren alleszins wel een erg ruime onkostenvergoeding gekregen.

Michiel: Het was inderdaad van in het begin duidelijk gezegd dat het niet de bedoeling was om een betalende stage te volgen om de reeds door Glenn vermelde reden. Daarop werd ook nog eens gedrukt door het kantoor tijdens mijn intakege-

sprek: men wenste tijd en energie in de stagiair te steken zonder daar rendement voor in de plaats te krijgen. Het leek mij dan inderdaad logisch dat wij niet vergoed werden. Ik had daar geen probleem mee nu het mijns inziens echt een duidelijke investering voor de toekomst betreft. Ook ik ontving naderhand nog een royale onkostenvergoeding die een en ander uiteindelijk ook op financieel vlak nog interessant maakte.

VRG-Alumni: Wat is het belangrijkste dat je geleerd hebt?

Glenn: Veel praktische zaken, onder meer omtrent deontologie tussen advocaten en dies meer – vooral praktische zaken waar wij tijdens onze studies weinig of niet mee in aanraking komen. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de omgang tussen advocaten die zeer specifiek is en volgens mij nergens anders ontmoet kan worden dan in de advocatuur.

Michiel: Voor mij bestond de grootste verrassing erin dat baliewerk zo afwisselend is. Ik had voor deze stage het idee dat baliewerk veel meer administratief en routinematig was. Dat bleek absoluut niet het geval. Elke dag van de stage verschilde geheel van de vorige.

VRG-Alumni: Wat geniet de voorkeur: studeren of stage?

Glenn: Naar mijn ervaring is praktijk, zoals deze stage, alleszins aangener dan passief in college volgen.

Michiel: Ik vind dat er niet zo veel verschil was tussen studeren en zomerstage lopen. Het is een kwestie van interesse. Tijdens de zomerstage mis je evident wel het studentenleven...

VRG-Alumni: Heb je het gevoel dat je door deze zomerstage een gedeelte van je vakantie "opgeofferd" hebt?

Glenn: Ik heb dat gevoel nooit gehad. Vermits men terecht komt in een volstrekt nieuwe omgeving en daar allemaal nieuwe mensen leert kennen, kwam het absoluut niet over als een opoffering. Wel integendeel.

Michiel: In mijn geval was een stage van twee weken alleszins verwaarloosbaar in het licht van drie maanden vakantie. Als opoffering viel het dus best mee. Naast deze zomerstage bleef er meer dan genoeg tijd over om andere zaken te doen.

VRG-Alumni: Heeft deze zomerstage je toekomstplannen gewijzigd?

Z o m e r s t a g e s

Glenn: Voor de aanvang van deze stage was de kans volgens mij 50/50 dat ik de balie zou vervoe- gen, dan wel in de privésector zou gaan werken. Na mijn zomerstage in twee advocatenkantoren is dit, althans op dit ogenblik, alleszins gewijzigd in het voordeel van de balie: thans is er 80% kans dat ik later in het balieleven stap, tegenover 20% kans voor de privé.

Michiel: Wat mij betreft, is er eveneens een wij- ziging opgetreden. Je kan gerust spreken van Michiel “voor en na”. Voor de aanvang van mijn stage in de advocatuur had ik, zoals gezegd, in het achterhoofd dat ik in de toekomst normalerwijze niet naar de balie zou trekken. In procenten uitge-

drukt was er volgens mij veel meer dan 70% kans dat ik in de privé zou gaan werken en dus slechts een schamele 30% kans dat ik de balie zou ver- voegen. Na de stage is dit toch gewijzigd naar een 60/40 verhouding. Maar, zoals aangehaald, heb ik alleszins nog de ambitie om volgend jaar een zomerstage te lopen in een consultancyfirma om te kunnen vergelijken met de advocatuur en nader- hand met de nodige kennis van zaken definitief de knoop te kunnen door hakken.

VRG-Alumni: De toekomst zal dit uitwijzen. Veel succes!

Steven Boeynaems

A l u m n i i n d e k i j k e r

Reünie promotie 1957 K.U.Leuven-UCL

Op zaterdag 9 oktober 2010 organiseerden de pro- moties van de Rechten KUL-UCL 1957 een geza- menlijke samenkomst in Louvain-la-Neuve. Onge- twijfeld een primeur!

We begonnen met een bezoek aan het *Hergé Museum*, gebouwd door de beroemde architect Christian de Portzampac. Het museum onderlijnt op een suggestieve en schitterende wijze het gra- fisch genie van Hergé. Meteen geeft het gestalte aan zijn lijfspreuk: *A force de croire en ces rêves, l'homme en fait une réalité*. Is het *Hergé Museum* een staaltje van top-architectuur, dan wekt Lou- vain-la-Neuve (LNN) het gevoel op van “had dit niet beter gekund”? Misschien ontbrak de tijd – of was het masterplan niet stoutmoedig genoeg! (Gedurfd is wel de nieuwe *Aula Magna*). Het blijft een krachttoer dat in de velden van Ottignies in recordtijd een campus werd gecreëerd met thans 21.000 studenten (122 nationaliteiten) en een 5.000-koppig docerend corps. En de jeugdige ambiance van dit autoloze stadje werkt aansteke- lijk!

De academische zitting in de *Halles Universitai- res* werd voorgezeten door de gewezen decaan

van de rechtsfaculteit en organisator ter plaatse, em. Prof. Guy Horsmans (promotie UCL 1957). Hij wees er meteen op dat het onverstandig was (hij gebruikte het krasse “une bêtise”) dat beide taalgroepen vijf jaar lang in Leuven naast mekaar studeerden — dikwijls onder hetzelfde dak — en daar met mekaar niet het minste contact hadden. Het feit dat voor de reünie in LLN dubbel zoveel Vlamingen waren opgekomen als Franstaligen schreef hij toe aan de Vlaamse “*puissance*”.

Rector Bruno Delvaux schetste de ontwikkeling van de UCL sinds de afsplitsing van Leuven en weidde ook uit over de roeping van de universiteit (onderzoek, onderwijs, dienst aan de gemeen- schap), dit in een tijdperk van ‘hypertechniciteit’. De rector lichtte ook even de toekomstplannen toe, inzonderheid de nakende fusie of associatie van de vier Franstalige katholieke Belgische uni- versiteiten (UCL, Saint-Louis (Brussel), Notre Dame de La Paix (Namen) en FUCaM (Facultés Universitaires Catholiques de Mons)). Decaan Bernard Dubuisson en twee studentenvertegen- woordigers (meisjes; zij zijn thans in de meerder- heid in de Rechten) zetten de actuele organisatie aan de UCL van de rechtenstudies (bachelor:

Alumni in de kijker

majeure en mineure; master) uiteen, in uitvoering van de Bologna of BAMA-akkoorden. De opleiding is thans meer gespecialiseerd, internationaal gericht (o.m. door de Erasmus-programma's), praktisch gericht (stages) en met een grote nadruk op talenkennis (Nederlands — Engels).

Tot slot gaf em. Prof. Walter Van Gerven (promotie KUL 1957) een uiteenzetting over: *BAMA (Bologna) herzien: inhoudelijk en meer gelaagd*. Van Gerven benadrukte dat het recht thans meer gelaagd is geworden: regionaal, nationaal, Europees en internationaal. Dat stelde hij eens te meer vast bij het herschrijven van zijn handboek *Begin-selen van het Belgisch privaatrecht*, dat zopas verscheen. Hij gaf het daarom als ondertitel: *Privaat en publiek recht in een meergelaagd kader van regulering, rechtsvorming en regeltoepassing*. Bovendien argumenteerde hij dat thans het privaet en het publiek recht niet meer kunnen onderscheiden worden; het is sterk vervlochten. Volgens Van

Gerven moet ook meer aandacht gaan naar het begrijpen van de mentaliteit van andere rechtssystemen, die zeer verschillend zijn. Hij verwees hierbij naar de Duits-Oostenrijkse, de Angelsaksische en de Franse rechtspraak, die respectievelijk gebaseerd zijn op de rechtsleer, de studie van "cases" en de wetgeving. Ook hield hij een pleidooi voor een meer algemene vorming, zoals vroeger, bij de aanvang van de rechtsstudies.

De samenkomst KUL-UCL Rechten 1957 werd afgerond met een feestelijke lunch in "La Fleur du Sel" en een begeleide wandeling door de universiteitsstad. Mede dank zij de actieve steun van de rector en de decaan Rechten en ook dankzij het prachtige weer, werd de samenkomst in LLN, waarop ook de gewezen ministers Jos Chabert en Charles-Ferdinand Nothomb aanwezig waren, een zeer geslaagde ontmoetingsdag.

Aloïs Van de Voorde, Daniël Glas

Alumni in de kijker

Marc Taeymans

MARC TAEYMANS studeerde af aan de Katholieke Universiteit te Leuven in 1980, na zijn kandidaturen te hebben afgerond aan de Universiteit te Antwerpen. Vervolgens vervolmaakte hij zijn studies in Charlottesville (Verenigde Staten) om er een LL.M. in International Trade Law te volgen aan de University of Virginia School of Law. Hij begon zijn carrière aan de balie te Brussel bij De Bandt van Hecke & Lagae (het huidige Linklaters) in 1981 en was vijf jaar advocaat. Vervolgens ging hij aan de slag bij het pas opgestarte informaticabedrijf Aesthedes, waar hij vier jaar werkte. In 1990 maakte hij de overstap naar de banksector en begon bij de Generale Bank. Tevens was hij assistent bij het Interdisciplinair Centrum voor Recht en ICT (ICRI) aan de KUL. Deze twee functies combineerde hij gedurende een periode van bijna vijf jaar. Toen werd hij kabinetsmedewerker bij de Vlaamse Regering gedurende vijf jaar, om daarna terug te keren naar Fortis Bank, waar hij inmiddels directeur is op de juridische dienst van het huidige BNP Paribas Fortis. We ontmoeten Marc Taeymans in de lokalen van de hoofdzetel van BNP Paribas Fortis in de Koningsstraat te Brussel, voor een gesprek over zijn verschillende professionele levens en een terugblik op zijn jonge(re) jaren.

VRG-Alumni: Waarom heeft u destijds voor rechten gekozen?

TAEYMANS: Politiek heeft mij van in den beginne altijd enorm geboeid. Zo heeft mijn toekomstige schoonvader – die destijds in het parlement werkte – mij enkele keren meegenomen naar het parlement toen ik nog student was. Tegelijk ben ik in een Vlaamsgezind gezin opgegroeid. Ik ben naar het Sint-Lievenscollege geweest in Antwerpen, waar de principes Vlaams, Katholiek en Sociaal centraal stonden. Tijdens mijn collegejaren konden de humane wetenschappen mij veel meer boeien dan de exacte wetenschappen. In mijn laatste jaar heb ik nog getwijfeld om geschiedenis te gaan studeren, zoals mijn vader, maar het is uiteindelijk rechten geworden.

VRG-Alumni: Wist u bij uw afstuderen dat u advocaat wilde worden? Hebt u ooit andere ambities gehad?

TAEYMANS: Het idee om advocaat te worden is gegroeid tijdens mijn studies in de VS. Na mijn rechtenstudies studeerde ik een jaar aan de universiteit van Virginia. De opleiding die ik daar genoot, zette me ertoe aan om in de advocatuur te gaan. Advocaat worden lag nochtans helemaal niet in de lijn der verwachtingen, ik had geen enkele relatie met de juridische beroepswereld. Maar tijdens mijn master in de VS werd ik gecontacteerd door De Bandt en zo kwam ik in de advocatuur terecht. Voor mijn verblijf in de VS, beoogde ik eerder een internationale carrière, bijvoorbeeld in de diplomatie. Tijdens mijn studies had ik verscheidene keuzevakken in die richting gekozen, zowel in Leuven als in de VS. Ik heb ook nog gedacht aan een academische carrière, maar door mijn verblijf in de VS draaiden de dingen anders uit.

U bent na uw afstuderen gedurende 5 jaar advocaat geweest bij het advocatenkantoor De Bandt van Hecke Lagae (het huidige Linklaters). Hoe beviel u de advocatuur?

TAEYMANS: De advocatuur beviel mij heel goed. Vooral het pleiten vond ik bijzonder leuk en ik had er gelukkig vaak de kans toe. Doordat andere advocaten van hetzelfde kantoor zich liever op de adviespraktijk richtten, kwamen veel pleitzaken mijn richting uit. Ook het internationale cliënteel waarvoor ik kon werken, beviel me goed. Ik heb doorheen mijn carrière in de advocatuur het voordeel gehad om met verscheidene materies in aanraking te komen. Ik ben begonnen

met vennootschapsrecht, maar ben daarna snel overgeschakeld naar handelsrecht en daarna naar arbeidsrecht. Toen ik begon waren advocaten meer generalisten. Tijdens mijn jaren als advocaat heb ik echter de evolutie naar een ver doorgedreven specialisatie meegemaakt. Niet enkel werden kantoren opgedeeld in departementen, maar zelfs daarbinnen had ieder nog een specialiteit. Voor mij persoonlijk betekende die specialisatie dat ik mij volledig toelagde op het arbeidsrecht en dat vond ik te eng. Om die reden heb ik de advocatuur vaarwel gezegd. Ik hoopte in de bedrijfswereld ruimer te kunnen werken dan enkel arbeidsrecht.

VRG-Alumni: Vervolgens bent u naar Aesthedes getrokken om er het juridisch departement uit te bouwen. Waarom deze keuze?

TAEYMANS: Aesthedes was een start-up, een innoverend bedrijf in de informaticasector. Toen ik daar aankwam werd de productie en distributie van hun grafische computer net gelanceerd. Dat nam oorspronkelijk een belangrijk deel van mijn tijd in beslag. Mijn functie bij Aesthedes was echter niet louter juridisch, ik deed ook het recruiteringsbeleid en een deel van het financieel beleid. Men kan zeggen dat ik op de juiste plaats was op het juiste moment. Aesthedes was uitermate boeiend als start-up tijdens de derde industriële revolutie. Het was de periode van Flanders Technology International. Veel technologie-bedrijven vestigden zich in Vlaanderen door het goede investerings-klimaat dat was gecreëerd. Aesthedes kende in die periode een enorme groei en de entrepreneur-gerichte mentaliteit die er heerste beviel me ten zeerste.

VRG-Alumni: Drie jaar later, in 1990, trekt u naar de Generale Bank als senior legal counsel, een functie die u combineert met een onderzoeksmandaat bij het Interdisciplinair Centrum voor Recht en Informatietechnologie (ICRI). U combineert beide functies gedurende een kleine 5 jaar. Wat waren uw ervaringen daar?

TAEYMANS: Het combineren van beide functies gaf me de kans om twee elementen te combineren die ik belangrijk vind: werken in een internationaal kader en pionierswerk, dat laatste zowel bij de bank als bij het ICRI. Bij de Generale Bank kreeg men in die tijd te maken met een stijging van het internationale juridische werk. Door mijn internationale referentiekader kon ik er beginnen. Mijn taak was om een juridische afdeling uit te bouwen met de nadruk op het vormen van een team van mensen met internationale ervaring. In diezelfde

periode richtte professor Dumortier het ICRI op in Leuven. Tijdens mijn periode bij Aesthede had ik een opleiding informaticarecht gevolgd en zodoende vroeg professor Dumortier mij mee te werken aan de oprichting van het Instituut. Informaticarecht stond toen nog echt in de kinderschoenen. Mijn functie bestond uit onderzoek, seminariebegeleiding en het schrijven over informaticarecht, zoals meewerken bij het opstellen van de eerste cursus van professor Dumortier. Elk van die elementen vond ik leuk en sinds die tijd ben ik altijd informaticarecht als een soort 'bijberoep' blijven uitoefenen. Zo ben ik sinds die tijd lid van het redactiecomité van het tijdschrift Computerrecht.

VRG-Alumni: Vervolgens wordt u in 1995 gedurende vijf jaar adviseur van Minister-President Luc Van den Brande (CD&V). Hebt u nooit een uitvoerende functie geambieerd binnen de politiek?

TAEYMANS: In 1995 liep mijn functie binnen het ICRI af en bij de Generale Bank had ik het gevoel dat het project om een internationaal-juridische cel op te bouwen, voltooid was. Het departement werkte goed en ik was toe aan een nieuwe uitdaging. In die tijd was het vrij gebruikelijk dat mensen uit allerlei organisaties werden gedetacheerd naar kabinetten. Dit was ook het geval met werknemers van de Generale Bank en de bank had goede contacten met de politiek. Zo kwam ik op het kabinet van Minister-President Van den Brande terecht. Ik had bovendien reeds op een kabinet gewerkt tijdens mijn militaire dienst, bij Rika Steyaert die Minister van Welzijn was in de Vlaamse Regering van Gaston Geens (II). Men kende mij dus in CD&V-kringen. Hoewel ik altijd al geïnteresseerd was in politiek, nam ik de functie op het kabinet niet aan met de bedoeling om achteraf in de politiek te stappen. Het was een functie als expert waar ik mijn juridische expertise en expertise uit de bankwereld goed kon aanwenden.

VRG-Alumni: In 1999 keert u dan terug naar de bancaire wereld. U wordt actief in het departement fusies en acquisities binnen Fortis Bank en u wordt er legal counsel voor de investment banking. Waarom deze terugkeer?

TAEYMANS: In 1999 leed de CD&V een zware nederlaag bij de verkiezingen. CD&V belandde in de oppositie na 40 jaar regeren. Ze had geen enkele minister meer, geen enkel kabinet, noch in de federale regering, noch in de Vlaamse regering. Verder werken in de politieke wereld was voor mij

duis uitgesloten. Dit gezegd zijnde, ik was zeer gelukkig om terug te kunnen gaan naar mijn oude werkgever, Generale Bank, die ondertussen Fortis Bank was geworden. Bij mijn terugkeer heb ik er bewust voor gekozen om niet opnieuw binnen de juridische dienst een functie te bekleden, maar eerder een juridische functie uit te oefenen binnen de 'business'. Gedurende 4 jaar werkte ik als jurist binnen de 'investment banking', daarna ben ik verder gegaan naar eenzelfde functie binnen het departement 'private equity', gevolgd door de functie van secretaris-generaal bij Fortis Intertrust.

VRG-Alumni: Hoe hebt u vervolgens de periode beleefd van de crash van Fortis, met inbegrip van het verkoopweekend aan de Nederlanders van ABN Amro in oktober 2009, tot en met de goedkeuring van de overname door BNP Paribas van Fortis Bank na de tweede algemene vergadering in april 2009?

TAEYMANS: Daar wens ik liever niet over uit te weiden. Het klopt dat het een vrij hevige periode was maar ik heb die niet van dichtbij meegemaakt omdat ik voor Fortis Intertrust in Genève gestationeerd was.

VRG-Alumni: Wat is vandaag uw kijk op de hele tragedie van de neergang van de grootste bank van België?

TAEYMANS: Naar mijn mening is de bankwereld nu teruggekeerd naar het business model van 20 jaar geleden. Dat is geen achteruitgang, want het model van toen blijkt niet zo slecht te zijn. Neem bijvoorbeeld verzekeringen. In die tijd beschouwde men bank- en verzekeringsdiensten als twee afzonderlijke specialiteiten, maar er kwam een trend waarbij vele banken ook verzekeringen gingen aanbieden. Ik ben van mening dat het bank- en verzekeringswezen verschillend zijn; bankiers en verzekeraars hebben een verschillend metier. Nu worden die activiteiten opnieuw opgesplitst en wordt het model van 20 jaar geleden opnieuw toegepast. Naar mijn mening is dat een positieve zaak, men dient zich te concentreren op de activiteiten waar men goed in is.

VRG-Alumni: Fortis Bank is nu overgenomen door BNP Paribas en werd omgedoopt tot BNP Paribas Fortis. Bent u eigenlijk zelf tevreden met de verkoop ervan aan onze Franse bureaus? En hoe ervaart u de huidige samenwerking met BNP Paribas? Is er een groot verschil in cultuur tussen beide banken?

TAEYMANS: Over een cultuurschok tussen de Franse en de Belgische cultuur zou ik niet durven spreken. Bestaat dergelijke Belgische cultuur überhaupt wel? Mijn ervaring leert me wel dat er een duidelijk cultuurverschil bestaat tussen Nederlanders en Fransen. Door de samenwerking binnen Fortis, heb ik de Nederlandse werkcultuur ontdekt. Door daarna met de Fransen van BNP Paribas samen te werken, is me duidelijk geworden hoe groot het cultuurverschil is, onder andere met betrekking tot de work-life balance. Fransen respecteren veel meer dan Nederlanders dat er tijd moet zijn voor reflectie en privé-leven. Nederlanders zijn van mening dat je tijdens je vakantie te allen tijde moet bereikbaar zijn en e-mails moet beantwoorden. Fransen daarentegen accepteren dat je echt vakantie neemt en tijdens die periode niet werkt, noch via telefoon, noch via e-mails. Ik ben van mening dat Nederlanders desondanks niet productiever zijn dan Belgen of Fransen, integendeel. Het is belangrijk dat je nu en dan echt afstand neemt van je werk en je kunt ontspannen.

VRG-Alumni: Hebt u zelf nog tijd voor hobbies? Doet u bv. aan sport? Speciale vormen van ontspanning die u graag doet?

TAEYMANS: Tijdens mijn studententijd was ik niet sportief, de enige sport die ik toen beoefende is de sport waarin studenten van alle tijden goed in zijn (lacht). Ik ben pas zo'n 5 jaar geleden echt beginnen sporten. Omdat een ploeg van Fortis-werknemers deelnam aan de marathon van Rotterdam – die overigens door Fortis gesponsord werd – ben ik beginnen joggen. Daarnaast squash ik en zwem ik verschillende keren per week. Door mijn verblijven in Zwitserland ben ik ook een goede skiër en dat doe ik nog steeds. Snowboarden, daar waag ik me echter niet aan. Sinds kort begeleid ik ook reizen als ontspanning. Ik heb daar vorig jaar een opleiding voor gevolgd en heb in september voor het eerst een groepsreis begeleid in Portugal. Ondanks het feit dat je je goed moet voorbereiden vind ik dat ontspannend. Op dit moment kan ik maar één keer per jaar een reis begeleiden, maar wie weet heb ik er later in mijn carrière meer tijd voor.

VRG-Alumni: Even over die goede oude tijd: spreekt u soms nog af met oud-studiegenoten? Was u zelf actief in een studentenvereniging?

TAEYMANS: Met veel oud-studiegenoten heb ik weinig of geen contact meer. Wel heb ik nog contact met Stefaan Raes en Koen Geens, met wie ik drie jaar samen op kot zat. Ook met Pierre Demaerel en Max Jadot die ook in de bank werkzaam zijn, spreek ik nu en dan nog af. Ik ben nooit erg actief geweest in een studentenvereniging, maar ben wel lid geweest van de Kring voor Internationale Betrekkingen, en de Europakring.

VRG-Alumni: Zijn er bepaalde anekdotes die u zijn bijgebleven van vroeger? Zijn er proffen aan wie u goede/slechte herinneringen overhoudt?

TAEYMANS: Anekdotes kan ik me niet onmiddellijk voor de geest halen. Professor Van Gerven is me bijgebleven als een bijzonder goede prof. Ik volgde handels- en economisch recht bij professor Van Gerven en was onder de indruk van de manier waarop hij het recht uitlegde, maar ook de economie en het bedrijfsleven dat ermee gepaard gaat.

VRG-Alumni: Wat zijn uw plannen op lange termijn die u zeker nog wil verwezelijken?

TAEYMANS: Ik ben sinds anderhalf jaar rechter in handelszaken in de rechtbank in Antwerpen en dat bevalt me goed. Tegelijkertijd biedt mijn functie bij de bank me het voordeel om niet louter met het strikt juridische bezig te zijn. Eigenlijk denk ik soms aan een overstap naar de magistratuur. Misschien neem ik op een dag wel deel aan het examen voor de Hoge Raad. We zien wel.

Louise Depuydt
John-John Ackaert

Het testament van onze studentenjeugd

40 jaar is het geleden dat wij met 195 studenten afstudeerden aan de rechtsfaculteit van onze Alma Mater. Als voorlaatste doctors in de rechten zwaaiden wij af onder de auspiciën van de legendarische rector Piet De Somer wiens afscheidsworden ik nooit vergeet: “Juristen zijn bevoorrecht in onze maatschappij, zij zitten altijd aan de eretafel”. Zijn profetische woorden worden vandaag opnieuw bewaarheid want straks zitten 80 alumni en hun partners aan de feesttafel. Sedert 1970 hebben wij, de één wat minder dan de andere, een deel van onze (haar)pluimen verloren, zijn we enkele kilo’s bijgekomen, en zijn we een beetje stijver geworden. De pittige porren van weleer zijn nu bezorgde grootmoeders geworden. Een groot deel onder ons is professioneel nog actief maar als we de VRG-databank mogen geloven zijn er al velen die volop genieten van een al dan niet verdiend pensioen. Zij worden ambtelijk omschreven als “juristen op rust”. En toch heb ik bij de verwelkoming vastgesteld dat velen onder ons nog altijd dat deugnietachtig, zelfs rebels karakter niet verloren hebben, wat onze generatie, de zogenaamde “68-ards”, zo typeerde. “Gij zijt nog niets veranderd”, was een vaak gehoorde begroeting. Een 20-tal jaargenoten zal er helaas nooit meer bij zijn: Ludo Naudts, Norbert Buysse, Karel Demyttenaere, Jan de Rauw, Paul Guillaume, Jacques De Sutter, Emiel De Zegher, Anne Marie Jenné, Pierre Limpens, Luc Van Waeyenberg, Pierre Lano, Philippe Van Avermaete, Willy Van Brusselen, Bea Van Houdenhove, Daan Vastenavondt, Dirk De Cruyenaere, Piet Huys, Dirk Ramboer, Jean-Marie Galle, Philippe Vandeghinste, Koen Rombouts. Hun afwezigheid vandaag is de enige schaduwzijde op onze reünie. Als wij vandaag de balans opmaken van onze studententijd, denk ik dat wij zonder enige twijfel mogen zeggen dat wij uitermate geprivilegieerd waren, een bevoorrechte generatie van babyboomers. Nieuwe jonge professoren met een Amerikaanse opleiding, prikkelden ons enthousiasme voor het recht bij middel van case law. Een echte didactische innovatie in de toenmalige saaie rechtswereeld. Prof. Blanpain deed het zelfs met slogans: arbeidsverhoudingen zijn machtsverhoudingen. Daarnaast genoot onze generatie ook van het talent en de ervaring van de oudere iconen van onze geliefde faculteit zoals Prof. Zeger van Hee, Prof. Van Hecke, Prof. de Meyer, en last but not least Prof Vandeputte.

Het is pas later dat wij ons bewust werden van het feit dat deze symbiose uitermate belangrijk is geweest in onze vorming als jurist.

Wij leerden ook betogen. Geen enkele generatie studenten heeft zoveel betoogd als de onze in de jaren 1968-1969: voor de splitsing van de universiteit en voor meer inspraak van de studenten, maar tegen de bisschoppen, tegen de Walen, tegen de bourgeoisie en tegen de regering Van den Boeynants.

Wij lieten niet alleen een regering vallen, dank zij onze generatie zijn de straten van de stad Leuven thans voorzien van een wegdek in asfalt.

Velen onder ons hebben in die woelige tijden de Rijkswachtkazerne in de Bogaardenstraat aan de binnenzijde leren kennen.

Wij waren een geëngageerde generatie wat weliswaar in de hand werd gewerkt door de internationale context: ik denk aan de inval van de Russen in Praag in augustus 1968, de meirevolte in Parijs, de betogingen tegen de Vietnamoorlog in de ganse wereld, etc.

Wij waren ook een bereisde generatie: de trips naar Genève, Londen en Berlijn waren een dankbare break in het academisch jaar. De promotiereis naar Ierland in de horse drawn caravans was een absolute topper en de ultieme apotheose van onze welgevulde studentencarrière.

Maar laten we eerlijk zijn: het toenmalige lesprogramma liet ons toe, meer dan vandaag het geval is, met volle teugen te genieten van het studentenleven.

Het dagelijks volgen van de lessen in de Valk was niet strikt noodzakelijk en velen onder ons waren fervente volgelingen van de Franse schrijver Zola:

un étudiant est comme un fleuve, il suit son cours sans sortir de son lit.

Er was ruimte voor zogenaamde randactiviteiten: toneel, cantussen, activiteiten in studentenclubs, bijwonen van politieke meetings, sociaal engagement. “Arbeiders en studenten: één front“ was een veel gehoorde slogan.

Het was de tijd waarin de verbeelding aan de macht was.

Vandaag staan we 40 jaar verder. Onze maatschappij is geëvolueerd.

In 1970 waren de cursus en de fotocopiemachine het belangrijkste didactisch materiaal voor de overdracht van de kennis van het recht.

Email, internet, PC, laptops waren onbestaande.

Er was geen GPS, geen DVD, geen TGV, geen bluetooth, geen gsm

Een I-pod was toen gewoon een potje om een ei in te koken.

Toen dansten we nog op de 45-toerenplaten van Geert Nauwelaerts. Nu zijn er CD's en MP3-spe-
lers.

Aids was het woord voor helpen.

In 1970 hadden we een afspraak met een por. Nu is dat een dating met een babe.

Wij hadden nooit gehoord van samenlevingscontracten of generatiepacten, laat staan van Masters en Bachelors.

Het Valklied weerklonk nog niet door de gangen van het Collegium Falconis.

Vandaag, 40 jaar na ons afscheid van Leuven, zijn wij, meer dan vroeger, ons ervan bewust dat de KUL en meer bepaald de rechtsfaculteit en haar professoren ons leven een bepaalde richting hebben gegeven.

Niet alleen als jurist maar ook en misschien vooral als mens.

De universiteit heeft ons inzichten bijgebracht die we zonder haar nooit hadden gekend.

Meer dan ooit zijn we haar hiervoor dankbaar en zullen wij onze faculteit blijven koesteren.

Met Prof. Van Orshoven als decaan is zij in goede handen.

Herman Naeyaert

Verloren schapen

VRG-Alumni wil een netwerk zijn van oudstudenten van de faculteit Rechtsgeleerdheid van de K.U. Leuven. Daarom is van het groot belang dat wij de juiste adressen hebben van zoveel mogelijk afgestudeerden. Hieronder vindt u de namen van een aantal alumni waarvan wij het spoor bijster zijn. Als u het juiste adres kent van één van de onderstaande personen, aarzel dan niet om ons te verwittigen: Tiensestraat 41 B3438 te 3000 Leuven, Tel/Fax: 016/250 600, e-mail vrgalumni@law.kuleuven.be.

Wij ontvangen op deze oproep altijd een vloed van reacties. Wij danken al bij voorbaat iedereen voor de geleverde inspanningen.

1970 Barbier Michel Gijsenberghs Gertrude Lievens Johan Verhaegen Luk Vos Olivier	1980 Baptist Jo De Vriendt Linda Rober Viviane Van Vrecken Dirk Verwimp Walter	1990 Behets Luk De Munck Marc Keuppens Andre Swartele Catharina Verhoeve Barbara	2000 Berg Frederic Daenens Thomas Geerdens Steve Naert Jaimy Vandewalle Thomas
1971 Bartolomivis Dany De Greve Jozef Estercam Lutgarde Pelgrims Jos Van Hee Eric	1981 Abeele Luc Dhondt Hans Sciot Ingrid Van Pottelbergh Veronique Verlegh Marc	1991 Billiet Hilde De Cat Eric Meeusen Ingrid Van Der Eecken Inge Verlaenen Dieter	2001 Bovy Geert Hagers Yves Olietelder Sven Van Den Bossche Eric Verstreken Annouk
1972 Acke Luc Callu Pierre Goossens Marc Rosseel Ghislaine Vandepladutse Marc	1982 Anthonis Stefan Lapere Charlotte Schildermans Marc Verlinden Maria Westerlinck Luc	1992 Becquet Danielle Derache Hans Hoogmartens Paul Schutyser Natalie Veldeman Birgit	2002 Beys Celine Diaz Gavier Patricio Kechiche Rym Smets Katrien Vanhee Saartje
1973 Bekker Maria Delcol Jean Paul Kuppers Etienne Van Den Brande Andre Vandecan Norbert	1983 Barbier Marjolijn Cuypers Johan Heveraet Filip Pollet Carl Tollebeek Kristien	1993 Beyl Roel De Cooman Geert Goris Ilse Meesseman Eline Van Riet Ursula	2003 Bourgeois Karel Lauwens An Penen Joelle Verschaeve Sarah Zutterman Eva
1974 Aerts Josian Ceulemans Theo Dewallef Joseph Melis Hedwige Vandenhouwe Gerard	1984 Aerts Johan Derom Bernard Paridaens Raoul Van Haesebrouck Lieve Vanherck Erik	1994 Bouckaert Bruno Depuydt Nathalie Jammaers Myriam Praet Lieve Van Waes Els	2004 Aerts Sofie Deblaere Sofie Rosseels Coralie Van Hemelryck Dieter Vansevenant Tim
1975 Bauwens Robrecht Den Dauw Francis Magits Hugo Van Meeuwen Anne-Marie Verhaevert Paul	1985 Adriaensen Ludovic De Saeger Jean Goris Paul Mevesen Johan Van Den Boer Stephan	1995 Billiet Yves Dejonckheere Tommy Joossens Peter Schuddinck Nancy Vanlinthout Ellen	2005 Clinckemalie Kim D'Hont Frederik Lathouwers Ariane Tak Sarah Van den Bosch Isabelle
1976 Arys Marc Devriendt Jean-Pierre T'kint Ivan Vancollie Walter Vanpaemel Leo	1986 Boschmans Elza De Rynck Stefan Lamberts Bernadette Van Delm Jan Verhoeven Veronique	1996 Boting Emmanuel Fiers Peter Lauwers Cindy Van Boxmeer Philippe Vydts Sabine	2006 Hyland Mark Parroni Lori Stessens Marie Claire Van Regemortel Bertrand Vyncke Stefanie
1977 Bosmans Frans De Vel Eric Houdmont Bernard Stevens Anna Van Severen Johan	1987 Bourgeois Bruin De Neef Geert Heirwegh Annick Petillion Flip Vandeven Anne	1997 Baeten Herbert Demeyer Annabelle Roosen Tom Verbeek Frederic Vroninks Annick	2007 Carnewal Tim De Ceuninck Emily Driesen Peter Isenborghs Katrien Nies Wim
1978 Allegaert Patrick Decaluwe Lieven Lafontaine Francis Ramaekers Jos Vanwezer Johan	1988 Cloet Koenraad De Ridder Patrick Loy Kathy Pollet Joris Thys Kristiaan	1998 Biesemans Ann Heiremans Veerle Swinnen Frederick Werbrouck Wouter Winkelmans Hendrik	2008 Soete Mathieu Thijs Kim Vandenmeersche Sofie
1979 Arenberg Charles Delafonteyne Christine Michiels Luc Schreinemacher Philippe Verbeke Erwin	1989 Daems Gabriella Dejonckheere Patricia Fleurquin Ingrid Orlans Chantal Vergote Ingrid	1999 Bogman Ann De Roeck Annabel Kusters Dirk Verraes Michiel Vits Mark	2009 Cattoor David Guillaume Jeroen Lahousse Arthur Van Bever Philippe Van Couter Julie

U kunt uw persoonlijke gegevens desgewenst zelf beheren via de Alumnidatabank van de K.U. Leuven. Daartoe dient u uw persoonlijk paswoord te kennen. Dat kunt u per e-mail of sms opvragen. Een link naar de databank en uitvoeriger uitleg over de inlogprocedure vindt u terug in de rubriek 'uw gegevens beheren' van onze webstek: www.vrgalumni.be. Aarzel niet om VRG-Alumni te contacteren indien u problemen ondervindt.